

BEN DE GRAAF | CAREL GIJSEN

DIT ONBEBOUWD EN ONNUT LAND
HOEVELAKEN

TOEN & NU

Klaarenbeek te paard

De oude foto is gemaakt door de zoon van fietsenmaker Jansma, die op de hoek Horstweg/Oosterdorpstraat woonde en werkte. Het zicht vanuit het dakraam is op dat moment nog weids.

In de verte is boerderij De Oudenhof te zien, maar verder bepaalt sneeuw en weiland het beeld. Nu omringen huizen en een industrieterrein de boerderij.

Meubelgroothandel Beco is het eerste grote bedrijf op deze grond. Na een verwoestende brand verhuist het bedrijf naar Leusden. Na het vertrek van de Beco vinden geleidelijk steeds meer bedrijven hun plek op industrieterrein 'De Hogenbrink'. De drs. W. van Roijenstraat op het terrein herinnert nog aan de eerste directeur van de Beco.

Door het sneeuwlandschap beweegt zich een eenzame paardrijder. De man heeft twee hobby's: kunst en paardrijden. Zijn naam: dokter Frits Klaarenbeek.

Reina van de Biezen en haar 'viswinkeltje' 'Als dat huisje eens kon praten..!'

En van de bekendste buurtwinkeltjes uit het verleden van Hoevelaken is ongetwijfeld 'het winkeltje van Rein Bies'. Een visje, een flesje bier en praten, veel praten. Volgens de Verlof B-regeling mocht ze eigenlijk alleen 'dichte flessen bier' verkopen, maar ja, dat praat zo moeilijk. 'Met dit soort dingen moet je niet zo krek kieken', vindt ze.

Hoevelakens dialect verbastert tot 'gesloegen', spreekt Rein van 'ehsleugen'. De klanten in haar winkel lachten er wel eens om. 'Rein, kiek je effe of het buute dreug is?' klonk het dan. Ze heet eigenlijk Reina van de Biezen, maar dat is volgens haar 'nogal een bek vol'. Rein Bies klinkt veel gemakkelijker. Vandaar dat ze bij de dorpelingen onder die naam bekend staat.

In het midden van de jaren vijftig trouwt ze met de in Hoevelaken geboren Gert van de Biezen. Dat is alweer een mooie poos geleden, zegt ze nu. 'Toen was ik nog jong en verwachtte nog van alles van het leven.' Twee huizen naast het ouderlijk huis van Gert beginnen ze hun winkel. De vorige bewoner had de ruimte in gebruik als serre. De schuifdeuren in de winkel herinnerden hier nog aan.

Zij zijn op dat moment niet de eerste middenstanders op die plek. Eerder dreef Daan van Maanen er een fietsenzaakje, toen nog in een plat uitbouwsel aan zijn huis. En opnieuw heeft een middenstander zijn intrek genomen in het pand. Fotograaf Carel Gijsen is de huidige bewoner van Oosterdorpstraat 112. Gijsen kwam tijdens het graven van de fundering voor zijn fotostudio nog een keur aan ijzermateriaal tegen, dat bij nadere beschouwing van fietsen afkomstig bleek te zijn. Dat kan kloppen, zegt Rein. 'Daan begroef alles.' Dat was toen gebruikelijker dan nu. Dode koeien en paarden gingen in die tijd ook de grond in. Pas later kwam er wel eens iemand aan de deur om oud ijzer op te halen.

Pietermannen

Rein is bijna 70 jaar, maar haar geheugen is nog

'Zeven heringen voor een gulden', zegt ze, om aan te geven dat ze het over een andere tijd heeft dan nu. 'En dan kreeg je er nog een uitje bij ook. Kom daar nu eens om.'

Heringen in plaats van haringen. Als het moet praat ze Algemeen Beschaafd Nederlands, maar het liefst bedient ze zich van een soort Puttens/Nijkerks dialect. 'Ik ben tweektalig', zegt Reina, die 'vanouds' uit Putten komt. Bepaalde woorden maken duidelijk dat ze niet in Hoevelaken is opgegroeid. Ze 'geleuft' in plaats van gelooft en ze stopt iets in een 'deusje' in plaats van in een doosje. Waar 'geslagen' in